

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

64 302

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 06.VI.1969 (P 134 018)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 25.I.1972

Kl. 21 c, 22

MKP H 01 r, 25/12

Twórca wynalazku: Apolinary Kozioł

Właściciel patentu: Kombinat Przemysłu Teletechnicznego „Unitra-Telkom” Zakłady Wytwórcze Urządzeń Telefonicznych im. Komuny Paryskiej, Warszawa (Polska)

Złącze wielobiegunowe

1

Przedmiotem wynalazku jest złącze wielobiegunowe, umożliwiające szybkie, pewne i łatwe, czasowe dołączenie go do zespołu sprężyn o dużej ilości końcówek.

Dotychczas znane i stosowane są złącza wielobiegunowe o różnych rozwiązaniach konstrukcyjnych. Najczęściej stosowane są odmiany układu, w którym w jednej części znajdują się gniazda utworzone z odpowiednio ukształtowanych sprężyn, a w drugiej części elementy płaskie lub okrągłe, wciskane w gniazda części pierwszej.

Czasowe dołączenie dużej ilości przewodów do końcówek lutowniczych, zespołów sprężyn urządzeń np. mostka wybieraka krzyżowego, łączówki itp. za pomocą dotychczas znanych złącz nastrocza duże trudności, ponieważ posiadają one szereg wad, takich jak niepewny styk z częścią końcówek, duża siła potrzebna do wcisnięcia złącza, pracochłonność zakładania złącza wskutek nierównomiernego pocynowania lub pogięcia końcówek, z którymi należy zapewnić styk.

Celem wynalazku jest umożliwienie uzyskiwania czasowego, niezawodnego zestyku z dużą ilością końcówek układów sprężyn, w sposób szybki i łatwy zaś zadaniem wynalazku jest opracowanie złącza, którego konstrukcja zapewnia osiągnięcie wyznaczonego celu.

Cel ten został osiągnięty przez skonstruowanie złącza posiadającego osadzone w ruchomej ramce zespoły stykowe składające się z zagiętych

2

płaskich sprężyn stykowych, umocowanych do płytki izolacyjnej w ten sposób, że ich części zagięte wystają swoją roboczą powierzchnią przekroju poza płytki izolacyjne, przy czym sprężyny mają wstępne ugięcie i naciskają na płytkę izolacyjną.

Złącze takie wprowadza się roboczymi powierzchniami sprężyn nad końcówki urządzeń do których trzeba się podłączyć i przesuwając ramkę złącza, powodując dociśnięcie sprężyn stykowych złącza, ich roboczymi powierzchniami do mniejszej powierzchni bocznej końcówek sprężyn, tworząc skrzyżowanie dwóch ostrzy.

Rozwiązanie według wynalazku umożliwia właściwe złączenie złącza szybkie i bez użycia dużej siły, ponieważ przy zakładaniu złącza nie ma tarcia między sprężynami złącza i sprężynami zespołu sprężyn, do którego należy się dołączyć.

Krawędziowy styk utworzony przez powierzchnię roboczą sprężyny stykowej złącza i końcówkę urządzenia w pobliżu jej zamocowania, nawet przy małych siłach docisku daje duży nacisk stykowy, co zapewnia połączenie niezawodne, niezależnie od prostości końcówek jak i jakości ich powierzchni.

Wymienione zalety umożliwiają jednoczesne podłączenie się do dużej ilości końcówek, nawet rzędu tysięcy. Konstrukcja złącza umożliwia stosowanie płytek stykowych różnej wielkości i zestawianie ich w grupy o potrzebnej ilości płytek.

Złącze według wynalazku przydatne jest szczególnie w operacjach kontroli sprzętu.

Wynalazek jest przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym pokazano ramę 1 złącza, w której osadzone są kompletne płytki stykowe, z których każda składa się z izolacyjnej wsporczej płytki 2, zamocowanych na niej płaskich sprężyn 3 odpowiednio wygiętych. Widoczne są również lutownicze końcówki 5 złącza. Pokazano także fragment zespołu sprężyn 6 i jego końcówki 7, do których podłączamy przewody za pomocą złącza.

Stosując złącze według wynalazku, ramkę 1 wsuwamy jak pokazuje strzałka a na zespół 6 końcówek 7 urządzenia, do którego ma nastąpić dołączenie, ewentualnie zespół 6 wsuwa się do ramki 1 złącza, jak pokazuje strzałka b, w ten sposób, że płaskie, stykowe sprężyny 3 złącza znajdują się nad końcówkami 7 urządzenia. Następnie przesuwamy ramkę 1 w kierunku zgodnym ze strzałką c dociskając sprężyny 3 złącza, ich robo-

czą powierzchnią czołową do węższej bocznej powierzchni końcówek 7 zespołu 6 urządzenia. Wskutek skrzyżowania powierzchni przekroju czołowych sprężyn 3 i bocznych powierzchni końcówek 7, oraz wskutek nacisku wywieranego przez sprężyny 3 na końcówki 7, zapewniony jest niezawodny zestyk między tymi elementami.

Zastrzeżenia patentowe

1. Złącze wielobiegunowe do czasowego łączenia z dużą ilością końcówek sprężyn stykowych lub lutowniczych, **znamiennie tym**, że stanowi ruchomą ramkę (1), w której osadzone są zespoły stykowe utworzone z zagiętych stykowych sprężyn (3) zamocowanych na izolacyjnej płytce (2) tak, że ich zagięte części wystają swoją roboczą powierzchnią czołową przekroju poza płytkę izolacyjną.

2. Złącze według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że sprężyny stykowe (3) mają wstępne ugięcie i naciskają na płytkę izolacyjną (2).

